

Zasedání mezinárodního výboru ICOM – ICAMT v Trondheimu

8.–10. 10. 2015

Rostislav Koryčánek

Mezinárodního výboru ICAMT je jedním z prvních výborů, který v rámci ICOM začal aktivně působit. ICAMT je fórem pro sdílení zkušeností a přístupů k muzejní architektuře a architektuře či designu výstav.

Zasedání tohoto výboru hostilo trondheimské muzeum **MIST** (Mussene i Sør-Trøndelag), které vzniklo v roce 2008 a jako zastřešující organizace inkorporovala devět muzeí. Jednotlivé části zasedání se postupně odehrály ve čtyřech muzeích – **Rockheim** (Muzeum populární hudby), **Sverresborg Trøndelag Folkemuseum** (Muzeum lidové kultury Sverresborg), **Ringve** (Muzeum hudebních nástrojů), **Rørosmuseet** (Historické muzeum Røros). Ke spojení dříve atomizovaných muzeí, jež působí v regionu Jižní Trøndelag, došlo v důsledku reformy muzejního systému, která měla připravit norská muzea na výzvy spojené s proměnou role muzeí v novém tisíciletí. Tomuto předělu v historii norského muzejnictví byly také věnovány první dva příspěvky. Ředitelka Rockheim Museum **Sissel Guttormesen** popsala vznik muzea populární hudby jako proces hledání cesty k uchopení stále živého a rozvíjejícího se fenoménu prostřednictvím muzejní metodiky a také jako složitý proces vyjednávání shody mezi zájmy muzejních specialistů, představiteli samospráv, které usilovaly o zřízení takového muzea právě v jejich městě, a politickými reprezentanty, kteří se zřízením tohoto typu muzea spojovali nový impuls do oblasti muzejnictví a zároveň rozumné zhodnocení veřejných financí. Velmi podnětný byl příspěvek **Knuta Wika**, který byl jedním z mediátorů procesu vyjednávání muzejní reformy mezi pracovníky muzeí a politickou reprezentací. Ve svém vstupu nazvaném „Museums, Politics and Politicians“ popsal hlavní body sjednaného konsensu a přínosy, které reforma přinesla v podobě organizačního, koncepčního, metodologického, technologického, marketingového scelení a posílení, které zároveň přineslo vyšší

objem finančních prostředků, s nimiž můžou instituce hospodařit.

Proměnu přístupu komunity, regionu nebo státu k muzeu jako specifické veřejné instituci, která má vícevrstevnaté poslání, popsal na příkladu muzea Ringve její ředitel **Ivar Roger Hansen**. Obširnou diskusi vyvolal také jeho druhý příspěvek, který opět na příkladu muzea Ringve, které na jaře tohoto roku zachvátil požár, ilustroval omezenost technologií ochrany objektů a sbírek. Upozornil ale také na obrozující efekt muzejní katastrofy, který přináší nové promyšlení ostrahy objektů a sbírek, stejně jako nastartování úvah o platnosti doposud uplatňovaných přístupů k muzejním expozicím. Mezi nejpřínosnější ryze architektonické příspěvky patřila vystoupení zástupců dvou norských architektonických ateliérů. Prvním z nich byl **Martin Brunner** z dnes už světově známého studia Snøhetta Architects, který promlouval o kooperativní metodě práce ateliéru, jež umožňuje využít různorodosti pohledů na řešený úkol a stejně tak je základem přínosného výsledku i při spolupráci s jakoukoliv muzejní institucí. Jako doklad uvedl několik ukázek spolupráce na výstavách, ale také na transformaci představ nejvýznamnějšího současného norského malíře Bjarne Meelgarda o vlastní dom (House to Die) do architektonicky uchopitelného stavu. Druhým byl **Iver Corneil**, který zastupoval kancelář Eggen Architects a který uvedl několik z provozu a výstavní praxe ověřených postupů, jež zároveň uplatňují v návrzích muzeí a galerií. Velký blok tvořilo představení historie a fungování muzea lidové kultury **Trondelag Folkemuseum**, které už delší dobu hledá polohu pro skloubení vysoké odbornosti práce specialistů muzea a rozhodnutí, že se museum stane místem trávení volného času s velmi širokou škálou aktivit.

V rámci kulatých stolů se otevřela témata spojená s plánovanou výstavbou Guggenheimova muzea v Helsinkách a s výsledkem architektonické soutěže na realizaci Nobelova muzea ve Stockholmu. Jedno z důležitých témat bylo generální zasedání ICOM v roce 2016 v Miláně. **Renata Carleial de Casimiro Otto** velmi podrobně představila program generálního shromáždění s důrazem na ten, který je spojen s činností mezinárodního výboru ICAMT. Součástí programu byla prohlídka bývalé ponorkové základny **DORA**, která v Trondheimu vznikla po okupaci německou armádou po roce 1940 a současné době je součástí rozsáhlé proměny území bývalých přístavů a doků. Ponorková základna se přestavuje na sdružené depozitáře muzeí a dalších kulturních institucí. Mimo program setkání výboru jsem navštívil Nordenfjeldske **Kunstindustrimuseum** (Muzeum užitého umění) a **Trondheim Kunstmuseum** (Muzeum umění).

Brno 15. 11. 2015